

คอลัมน์ หลังสุ์ฟ้าหน้าสุ์ดิน: มโนโยบาย(5)

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2558

มโนโยบายยังคงวนเวียนในเรื่อง “อ้อย” 1 ใน 4 พืชเศรษฐกิจ ที่คณะอนุกรรมการร่วมจัดทำยุทธศาสตร์สินค้าเกษตรเป็นรายพืช จะให้ออานาข้าวไม่เหมาะสมมาปลูกอ้อยเพิ่มเป็น 16 ล้านไร่

ทั้งที่วันนี้ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกอ้อยอยู่ 8 ล้านไร่ ผลิตเป็นน้ำตาลทรายได้ 10.6 ล้านตัน ล้นตลาดเกินความต้องการใช้ในประเทศไปมากมาย เพราะใช้แค่ 2.5 ล้านตัน ที่เหลือต้องส่งออกเป็นหลัก

ไม่เห็นวิเววว่ายุทธศาสตร์มโนโยบายจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ดีขึ้นตรงไหน...ปลูกเพิ่มมีแต่จะอนาคตดับวูบ เพราะเพิ่มพื้นที่เท่าตัว ผลผลิตยังล้นตลาดหนัก เกษตรกรจะถูกกดราคาได้ง่ายขึ้นเท่านั้นเอง

ครั้งจะอ้างส่งออกน้ำตาลทรายออกนี้แหละ จะช่วยเกษตรกรได้ เพราะมีระบบแบ่งผลประโยชน์ 70:30...ชาวไร่ได้ 70% โรงงานรับแค่ 30%

ใครจะถามราคาที่เกษตรกรได้คิดจากราคาขายน้ำตาลทรายส่งออกไปต่างประเทศใช้ไหม...จะได้มากได้น้อยย่อมขึ้นกับราคาในตลาดโลกจริงหรือเปล่า และราคาในตลาดโลกขึ้นอยู่กับกลไกตลาดถูกไหม

แล้วน้ำตาลในตลาดโลกปีไหนบ้างที่ได้ราคาดี การผลิตกับความต้องการใช้เท่ากันหรือใช้มากกว่าผลิต ไม่ล้นตลาด...ล้นตลาดเสียเป็นส่วนใหญ่ และไม่กี่ปีที่ผ่านมาประเทศผู้ผลิตล้นเพิ่มพื้นที่ปลูกกันทั้งนั้น

ไม่กลัวจะเหมือนยางพาราที่ยังแก้ไม่ตกหรืออย่างไร...คิดจะทำแบบยาง แนะนำให้ปลูกพืชอื่นแซมในไร้อ้อย เสริมรายได้

รู้ไหมไร้อ้อยไม่มีพื้นที่ว่างให้ทำแบบนั้นได้ และในมุมของการเกษตร อ้อยเป็นพืชที่ให้ผลตอบแทนต่ำ...เอาที่ดินไปปลูกอ้อยจะทำประโยชน์อย่างอื่นไม่ได้เลย 1 ปีเต็ม ผลผลิตที่เกษตรกรได้จะได้กำไรไร่ละ 2,800 บาท...ตัวเลขจากสถิติเกษตร ปี 55 ที่ปลูกกันแค่ 8 ล้านไร่...ไม่ใช่ 16 ล้านไร่ ที่น่าจะได้น้อยกว่านี้

สถิติประเทศไทย เกษตรกรมีที่ดินครัวเรือนละ 25 ไร่ ฉะนั้นทำไร้อ้อยจะได้กำไรปีละ 70,000 บาท สมาชิกในครัวเรือนมี 4 คน ...เฉลี่ยแล้วมีรายได้คนละ 48 บาท/วัน ขณะที่ค่าแรงขั้นต่ำวันละ 300 บาท

มีหลักฐานมโนตรงไหนที่พอจะบอกได้ว่าปลูกอ้อยเพิ่ม แล้วเกษตรกรจะดีขึ้น.